

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) op 5 september 2014 — ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna/Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

(Zaak C-418/14)

(2014/C 462/20)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Verwerende partij: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 5 junctis de artikelen 2, lid 3, en 21, lid 4, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de nationale regeling in artikel 89, lid 16, van de Ustawa o podatku akcyzowym van 6 december 2009 (Dziennik Ustaw 2009 nr. 3, 11, met wijzigingen; hierna: „accijnswet”), volgens welke het accijnstarief voor motorbrandstoffen van toepassing is op verwarmingsbrandstof, wanneer de belastingplichtige niet voldoet aan het vormvereiste van artikel 89, leden 14 en 15, van de accijnswet?
- 2) Verzet het evenredigheidsbeginsel zich tegen het in artikel 89, leden 14 en 15, van de accijnswet gestelde vormvereiste, volgens hetwelk het verlaagde accijnstarief voor verwarmingsbrandstof slechts van toepassing is, wanneer binnen de wettelijke termijn de lijst van de verklaringen van de afnemers is opgesteld en overgelegd, ongeacht of is voldaan aan het materiële vereiste van de verkoop van brandstof voor verwarming?
- 3) Is de sanctie van artikel 89, lid 16, van de accijnswet, waarbij de verkoper, zoals in het hoofdgeding, voor de verkoop van verwarmingsbrandstof accijns ten belope van het tarief voor motorbrandstof wordt opgelegd (artikel 89, lid 4, sub 1, van de accijnswet), wanneer niet is voldaan aan het vormvereiste van artikel 89, leden 14 en 15, van de accijnswet, verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel?

⁽¹⁾ PB L 283, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 18 september 2014 — DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zaak C-428/14)

(2014/C 462/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Verwerende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Andere partijen in de procedure

Schenker Italiana SpA

Agility Logistics SRL

Prejudiciële vragen

Dienen artikel 101 VWEU, artikel 4, lid 3, VEU en artikel 11 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat:

- 1) de nationale mededingingsautoriteiten (hierna: „NMA”), in een zaak zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding, in hun eigen beslissingspraktijk niet kunnen afwijken van de voorschriften die zijn vastgesteld en goedgekeurd door het European Competition Network (Europese Mededingingsnetwerk; hierna: „ECN”), inzonderheid de ECN-modelclementieregeling, zonder dat zij daarmee ingaan tegen hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft bevestigd in de punten 21 en 22 van het arrest van 14 juni 2011 in zaak C-360/09?
- 2) er een dermate nauwe juridische band bestaat tussen de hoofdaanvraag voor immuniteit die een onderneming heeft ingediend of voornemens is in te dienen bij de Commissie en de vereenvoudigde aanvraag voor immuniteit die deze onderneming met betrekking tot hetzelfde kartel bij een NMA heeft ingediend, dat deze NMA — ondanks het bepaalde in punt 38 van de Mededeling van de Commissie betreffende de samenwerking binnen het netwerk van mededingingsautoriteiten [ECN] — overeenkomstig punt 22 van de ECN-modelclementieregeling van 2006 (thans punt 24 van de ECN-modelclementieregeling van 2012, zoals opnieuw genummerd) en de bijbehorende toelichtende nota nr. 45 (thans toelichtende nota nr. 49 bij de ECN-modelclementieregeling van 2012, zoals opnieuw genummerd) gehouden is: a) de vereenvoudigde aanvraag voor immuniteit met inaanmerkingneming van de hoofdaanvraag voor immuniteit steeds aldus te beoordelen dat deze vereenvoudigde aanvraag getrouw beantwoordt aan de inhoud van de hoofdaanvraag; b) subsidiair — voor het geval dat de NMA van oordeel is dat de bij haar ingediende aanvraag een beperkter materieel voorwerp heeft dan de door diezelfde onderneming bij de Commissie ingediende hoofdaanvraag waarvoor deze laatste haar voorwaardelijke immuniteit heeft verleend — bij de Commissie dan wel bij die onderneming inlichtingen in te winnen teneinde te verifiëren of na de indiening van de vereenvoudigde aanvraag in het kader van het interne onderzoek concrete en specifieke voorbeelden van gedragingen zijn vastgesteld in de sector waarop beweerdelijk wel de hoofdaanvraag voor immuniteit maar niet de vereenvoudigde aanvraag voor immuniteit betrekking heeft?
- 3) gelet op de punten 3 en 22 tot en met 24 van de ECN-modelclementieregeling van 2006 en de bijbehorende toelichtende nota's nr. 8, 41, 45 en 46, alsook rekening houdend met de wijzingen die bij de punten 24 tot en met 26 van de ECN-modelclementieregeling van 2012 en de bijbehorende toelichtende nota's nr. 44 en 49 zijn ingevoerd, een NMA die op het tijdstip van de relevante feiten een clementieregeling zoals die in het hoofdgeding toepaste, met betrekking tot een bepaald heimelijk kartel waarvoor een eerste onderneming een hoofdaanvraag bij de Commissie had ingediend of voornemens was in te dienen, rechtmatig kennis kon nemen van: a) enkel een vereenvoudigde, door diezelfde onderneming ingediende aanvraag voor immuniteit, dan wel b) ook vereenvoudigde aanvragen voor immuniteit die nadien zijn ingediend door verschillende andere ondernemingen die ten principale een „onaanvaardbare” [niet-ontvankelijke] aanvraag voor immuniteit of voor een vermindering van de geldboete bij de Commissie hadden ingediend, inzonderheid wanneer de hoofdaanvragen van deze laatste ondernemingen zijn ingediend nadat de eerste onderneming reeds voorwaardelijke immuniteit had verkregen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Karlsruhe (Duitsland) op 23 september 2014 — Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff

(Zaak C-438/14)

(2014/C 462/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Karlsruhe

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Overige partijen: Stad Karlsruhe, burgerlijke stand en Centrale juridische dienst van de stad Karlsruhe